

BUCHLOVSKÝ ZPRAVODAJ

ČÍSLO 7-8 • ROČNÍK XVIII.

ČERVENEC/SRPEN 2012

Buchlov – pohled od Tupy

(foto -vlk-)

Srpen

*Srpen a jeho bratr červenec
splétají spolu z žita pletenec,
zdobený máky rudými a koukoly,
co spolu kvetly ve vrcholu léta na poli.*

*Červenec úrodu obilí posekal
a srpen kdys ji mandelům, panákům odevzdal,
jež pole v dlouhých řadách zdobívaly
a fůry jimi naložené je v bezpečí stodoly vozívaly.*

*Býval čas dožínek, kdy hospodáři,
čeled' s radostným úsměvem na své tváři
skončení žňových prací oznamovala
a kytku z klasů, zdobenou polními květy, darovala.*

*Na holá strniště ke konci srpna
vyháněl hejno husí chlapec bosý
a s obzorem jemňounce zamlženým,
bylo už v dálce cítit vždy podzimního cosi.*

*Ke konci srpna cepy zpívávaly,
později mlátičky a kombajny je sledovaly,
všechny však daly lidem zrno na výrobu chleba,
daru Božího, co k lidskému životu je tak třeba.*

Zdenka Maršálková

Informace městyse Buchlovice

Rada městyse Buchlovice č. 26/2012 ze dne 25. 4. 2012

Žádost o sdělení stanoviska k převodu pozemků městyse Buchlovice pod garážemi ve vlastnictví subjektu Slovácko, stavební bytové družstvo Uherské Hradiště zpět do vlastnictví Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, žadatel Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, odloučené pracoviště Uherské Hradiště, ze dne 12. 4. 2012

Rada městyse Buchlovice projednala žádost o sdělení stanoviska k převodu pozemků městyse Buchlovice pod garážemi ve vlastnictví subjektu Slovácko, stavební bytové družstvo Uherské Hradiště zpět do vlastnictví Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, žadatel Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, odloučené pracoviště, Uherské Hradiště a schválila navržený postup.

Poděkování za finanční dar městyse Buchlovice, PhDr. Eva Kovaříková, Malovaný kraj, o.s., Břeclav, ze dne 17. 4. 2012

Rada městyse Buchlovice se s povděkem seznámila s obsahem poděkování za finanční dar městyse Buchlovice, PhDr. Eva Kovaříková, Malovaný kraj, o.s., Břeclav.

Žádost o zřízení přístupové komunikace na střelnici na Smradávce po pozemcích městyse Buchlovice p. č. 1841/153, 1827/6 a 1841/83, které navazují na nyní zarostenou a nepoužívanou cestu kolem přehrady rovněž ve vlastnictví městyse, žadatel Sportovně střelecký klub, Miroslav Mitáš, Buchlovice, ze dne 19. 4. 2012

Rada městyse Buchlovice projednala žádost o zřízení přístupové komunikace na střelnici na Smradávce po pozemcích městyse Buchlovice p.č. 1841/153, 1827/6 a 1841/83, které navazují na nyní zarostenou a nepoužívanou cestu kolem přehrady rovněž ve vlastnictví městyse, žadatel Sportovně střelecký klub, Miroslav Mitáš, Buchlovice. Rada nesouhlasila se zprovozněním někdejší polní cesty kolem přehrady pro průjezd automobilů a pověřila starostu městyse ing. Jiřího Černého jednáním se zástupci Lesů ČR – majiteli přehradní nádrže – o podmínkách používání příjezdové cesty po hrázním tělese, s cílem vyřešení situace příjezdu domluvou mezi Sportovně střeleckým klubem a sousedním majitelem sportovně-rekreačního areálu Zálesák.

Oznámení výsledku hospodaření za rok 2011, oznamovatel Mateřská škola Buchlovice, p. o., Bc. Jitka Němečková, ředitelka, Buchlovice, ze dne 23. 4. 2012

Rada městyse Buchlovice se seznámila s výsledkem hospodaření za rok 2011, oznamovatel Mateřská škola Buchlovice, p. o., Bc. Jitka Němečková, ředitelka, Buchlovice, dle kterého vykázala mateřská škola výsledek ve výši 138.710,32 Kč, z toho z hlavní činnosti zisk 136.908,41 Kč a z hospodářské činnosti zisk 1.801,91 Kč. Rada kladný hospodářský výsledek za rok 2011 včetně převedení uvedené částky do rezervního fondu schválila.

Žádost o výpomoc při vybudování příjezdové cesty ke třem soukromým rekreačním chatám na Újezdách přes pozemky p. č. 2766/57 (městys Buchlovice) a 2766/109 (Ivan Verfl), žadatel Ivan Verfl, Uherské Hradiště, ze dne 23. 4. 2012

Rada městyse Buchlovice projednala žádost o výpomoc při vybudování příjezdové cesty ke třem soukromým rekreačním chatám na Újezdách přes pozemky p. č. 2766/57 (městys Buchlovice)

a 2766/109 (Ivan Verfl), žadatel Ivan Verfl, Uherské Hradiště, a vzhledem k tomu, že se jedná o záležitost ryze soukromou ve prospěch majitelů rekreačních objektů, nikoliv obytných domů s čísly popisnými a trvalými obyvateli městyse, ji nepodpořila. Rada toliko souhlasí s vybudováním pevných jízdních pásů pro příjezd automobilů, jak je v žádosti uvedeno, přes pozemek městyse p. č. 2766/57, a to na náklady majitelů dotčených chat, kterým budou sloužit. K obsluze obecního sadu starých odrůd ovoce není třeba budovat zpevněnou cestu. K domu pana Daňhela existuje jiná přímá a zaužívaná cesta.

Žádost o souhlas s konáním letního stanového tábora na Smraďavce, žadatel Junák – svaz skautů a skautek ČR, Uherský Brod, ze dne 23. 4. 2012

Rada městyse Buchlovice souhlasila s konáním letního stanového tábora na Smraďavce, žadatel Junák – svaz skautů a skautek ČR, Uherský Brod, v termínu 30. 6. – 14. 7. 2012 a rozhodla se umístit uzamykatelný kontejner na odpady do blízkosti uvedeného tábora, dle možnosti a vzájemné dohody.

Žádost o směnu pozemků p. č. 853/17 a 853/18 ve vlastnictví manželů Rajsкупových za část pozemku p. č. 3032/112 ve vlastnictví městyse Buchlovice, žadatelé Marie a Václav Rajsкупovi, Buchlovice, ze dne 25. 4. 2012

Rada městyse Buchlovice projednala žádost o směnu pozemků p. č. 853/17 a 853/18 ve vlastnictví manželů Rajsкупových za část pozemku p. č. 3032/112 ve vlastnictví městyse Buchlovice, žadatelé Marie a Václav Rajsкупovi, Buchlovice s tím, že ji odložila do doby, než bude rozhodnuto o převodu komunikace na Smraďavku z majitele Ředitelství silnic a dálnic ČR Praha na městys Buchlovice. Pozemek městyse p. č. 3032/112, o jehož část coby příjezd k vlastním pozemkům manželé Rajsкупovi žádají, bezprostředně navazuje na komunikaci na Smraďavku.

Žádost o podepsání smlouvy o budoucí smlouvě o zřízení práva odpovídajícího věcnému břemenu – stavba „Buchlovice, přípojka NN, Havránková“, PERFECT, spol. s.r.o., Otrokovice, ze dne 18. 4. 2012

Rada městyse Buchlovice projednala žádost o podepsání smlouvy o budoucí smlouvě o zřízení práva odpovídajícího věcnému břemenu – stavba „Buchlovice, přípojka NN, Havránková“, PERFECT, spol. s.r.o., Otrokovice a pověřila starostu městyse ing. Jiřího Černého jejím podepsáním s tím, že budoucí smlouva o zřízení práva odpovídajícího věcnému břemenu s finančním vyrovnáním bude předložena k projednání Zastupitelstvu městyse Buchlovice.

Informace k již dříve podané žádosti o zřízení přechodu pro chodce přes silnici I/50 u odbočení do místní části Újezda, v souvislosti se započatým projednáváním záměru vybudování cyklostezky směrem od Buchlovic na Újezda.

Na základě dřívější petice obyvatel a chatařů z místní části Újezda a Trnávky, kteří žádají o vybudování cyklostezky do uvedených lokalit, zadal městys Buchlovice návržení a projednání trasy stezky s dotčenými orgány projektantu ing. Ivanu Kutínovi z Brna. Stanovisko Ředitelství silnic a dálnic ČR – Brno (ŘSD), ke zřízení řádného přechodu přes komunikaci I/50, je záporné. Jednání s dalšími dotčenými orgány včetně opětovného jednání s ŘSD o podobě jinak řešeného oficiálního přechodového místa přes tuto komunikaci pokračuje.

Rada městyse Buchlovice č. 27/2012 ze dne 16. 5. 2012

Žádost o snížení poplatku za odvoz komunálního odpadu za syna Marka Otta, který žije od r. 1996 v USA, žadatelka matka Zdenka Ottová, Buchlovice, ze dne 5. 4. 2012

Rada městyse Buchlovice projednala a schválila řádně doloženou žádost o snížení poplatku na 250 Kč za odvoz komunálního odpadu za syna Marka Otta, který žije od r. 1996 v USA, žadatelka matka Zdenka Ottová, Buchlovice.

Žádost o povolení tradičního uspořádání Ověření vrozených vlastností retrivérů na Smradávce dne 27. 5. 2012 od 8.30 hod., žadatel Milan Doktor, Lipov, ze dne 27. 4. 2012

Rada městyse Buchlovice projednala a schválila žádost o povolení tradičního uspořádání Ověření vrozených vlastností retrivérů na Smradávce dne 27. 5. 2012 od 8.30 hod., žadatel Milan Doktor, Lipov a seznámila se s příloženým programem akce.

Žádost o odkoupení pozemků p.č. 2763/1 o výměře 453 m² (zastavěná plocha a nádvoří), 2762/9 – 30 m² (ostatní plocha), 2762/11 – 53 m² (ostatní plocha), 2762/12 – 230 m² (ostatní plocha) a 2760/39 – 81 m² (trvalý travní porost) pro účely stavby dřevěného pasteveckého přístřešku rozměrů 8 x 10 m, výšky 5 m, žadatel Antonín Nevřiva, Buchlovice, ze dne 2. 5. 2012

Rada městyse Buchlovice projednala žádost o odkoupení pozemků p.č. 2763/1 o výměře 453 m² (zastavěná plocha a nádvoří), 2762/9 – 30 m² (ostatní plocha), 2762/11 – 53 m² (ostatní plocha), 2762/12 – 230 m² (ostatní plocha) a 2760/39 – 81 m² (trvalý travní porost) pro účely stavby dřevěného pasteveckého přístřešku rozměrů 8x10m, výšky 5 m, žadatel Antonín Nevřiva, Buchlovice a Zastupitelstvu městyse Buchlovice tento prodej nedoporučila. Obecní parcely si městys drží v zásobě pro případy směn pozemků, potřeb budování místních komunikací, a proto preferuje spíše nájmy.

Žádost o snížení poplatku za odvoz komunálního odpadu za syna Jana Trávníka, který žije a pracuje v Irsku, žadatelka Marie Trávníková, Buchlovice, ze dne 2. 5. 2012

Rada městyse Buchlovice projednala a schválila řádně doloženou žádost o snížení poplatku na 250 Kč za odvoz komunálního odpadu za syna Jana Trávníka, který žije a pracuje v Irsku, žadatelka Marie Trávníková, Buchlovice.

Žádost o stanovisko ve věci poskytnutí státní dotace ve výši 100.000 Kč na zabezpečení pohotovosti buchlovické požární jednotky, při níž se má městys podílet minimálně 20% z této částky na uvedené účely, žadatel Hasičský záchranný sbor Zlínského kraje, Zlín, ze dne 4. 5. 2012

Rada městyse Buchlovice projednala stanovisko ve věci poskytnutí státní dotace ve výši 100.000 Kč na zabezpečení pohotovosti buchlovické požární jednotky, žadatel Hasičský záchranný sbor Zlínského kraje, Zlín a schválila finanční podíl městyse Buchlovice na uvedené účely v minimální výši 20% z uvedené částky.

Žádost o finanční příspěvek na podporu uspořádání dalšího ročníku Slavností bratrství Čechů a Slováků na Javořině dne 29. 7. 2012, žadatel Klub kultury Uherské Hradiště, ze dne 9. 5. 2012

Rada městyse Buchlovice projednala žádost o finanční příspěvek na podporu uspořádání dalšího ročníku Slavností bratrství Čechů a Slováků na Javořině dne 29. 7. 2012, žadatel Klub kultury

Uherské Hradiště a schválila finanční dar ve výši 500 Kč, který bude poskytnut na základě přiložené smlouvy.

Žádost o povolení umístění nafukovacích atrakcí pro děti na parkovišti pod hradem Buchlovem pro akce: 26. 5. Dětský den, 7. 7. Buchlovské kování, žadatel Marian Panáček, Staré Město, ze dne 15. 5. 2012

Rada městyse Buchlovice se seznámila s žádostí o povolení umístění nafukovacích atrakcí pro děti na parkovišti pod hradem Buchlovem pro akce: 26. 5. Dětský den, 7. 7. Buchlovské kování, žadatel Marian Panáček, Staré Město a schválila ji. Poplatek za zábor pozemku městyse v ceně 25 Kč/m²/den dle vyhlášky o místních poplatcích č. 1/2003 bude činit 500 Kč/den, celkem tedy 1.000 Kč.

Nejen o ukradených okapech...

Doklady marasmu, k němuž dospěla naše spotřební společnost v mnoha věcech zejména za posledních dvacet dva let, můžeme pozorovat téměř každodenně nejen kolem sebe, ale i ve všech sdělovacích prostředcích. Vedle hroustících se mezilidských vztahů a dalšího jsou na pořadu snad každého dne všelijaké krádeže, tzv. tunelování, podvody, úplatkářské aféry, násilnosti i rafinované vraždy atd., v rozsahu od nejvlivnějších představitelů této maličké země až po toho „posledního“ človíčka

– téměř vše ve jménu bezměrné chamtivosti, přihlouplé touze po penězích a moci.

Téměř niternou ukázkou podobných událostí může být i opětovná, za dvě léta již třetí v pořadí, krádež měděných svodů na zrekonstruované budově naší bývalé školy u kostela, dnešního Československého kulturního centra. Zloději budovu navštívili opět v nočních hodinách, aby z její dvorní části sebrali zbývající čtyři měděné okapy do výšky tří metrů, které musely být nahrazeny, stejně jako u předšlých, nevhlednými plastovými rourami.

V této souvislosti člověka napadá jakási analogie, kolik by se asi dnes po ulicích, i za černými skly automobilů všelijakých VIP prominentů, pohybovalo mrzáků, kdyby se vůči zlodějům postupovalo stejně rozhodně jako v dobách před justičními reformami císařovny Marie Terezie po polovině 18. století. Tehdy byl kdejaký zločin i obdobného kalibru trestán ztrátou prstu, prstů, příp. celé ruky, a to v těch lehčích případech (viz Antonín Verbík – Černé knihy práva loveckého na hradě Buchlově, Brno 1976). Bylo to rychlé, věčné a bezesporu účinné a už na první pohled bylo jasné, s kým se člověk setkává, s kým má tu „čest“. Nechceme prý být takoví, jací někdy bývali naši předkové. Všechno však nasvědčuje tomu, že jsme čím dál horší. – „Co už s tím včil,“ jak se u nás na Slovácku často říká...

Text a foto Bořek Žižlavský

Soblahovské děti v Buchlovicích

V pátek 8. června navštívily děti se svými paní učitelkami ze základní školy z družebního Soblahova Buchlovce. Nejprve si prohlédly expozici Muzea Podhradí, poté prošly komnatami starobylého hradu Buchlova, které se jim moc líbily, a nakonec navštívily zámek se zámeckou zahradou.

(foto Bořek Žižlavský)

Bytový dům vedle základní školy, patřící městyši Buchlovice, prošel v nedávné době malou proměnou. Proběhla druhá etapa (první se uskutečnila v létě loňského roku) výměny původně dřevěných, dosluhujících oken a dveří, za nové. (foto -bž-)

Po celý měsíc květen zdobil naše náměstí tradiční máj, který svým nadšeným úsilím postavila buchlovická mládež, aby nám připomněl přítomnost krásných jarních dní. (foto Františka Mičkalová)

Informace místní knihovny

Z nových knih:

Naučná literatura pro dospělé

M. Mueller: Canaris
J. Mára: Tajuplná Afrika
M. Gilar: Nebojte se Ameriky
Kol.: Rakousko (Společník cestovatele)
Kol.: Londýn (Společník cestovatele)
P. Šmolka, J. Mach: Manželská a rodinná trápení
J. Kropáčková: Budeme mít prvňáčka
A. Strunecká: Doba jedová
A. Strunecká: Doba jedová 2

Krásná literatura pro dospělé

A. Vašíček: Ztracená brána
J. Nesbo: Spasitel
J. Patterson: Desáté výročí
Ch. Larsson: Soukromá jatka
T. Pettersson: Skryj mě ve svém srdci
L. Welshová: Abeceda kostí
M. Jenningsová: Případy detektiva Murdocha
A. Christie: Dokud světlo nepohasne
A. Christie: 3x Agatha
J. J. Lamb: Medvídek s falešným srdcem
M. Čekanová: Vrahem proti své vůli
J. Cimický: Vražedná posedlost
R. Cílek: Příliš obyčejná vražda
S. Lem: Invaze
B. Erskinová: Údolí havranů

B. Erskinová: Dědictví minulosti
K. Mortonová: Zapomenutá zahrada
H. Parkánová – Whitton: Moje anglická babička
S. Ebertová: Tajemství porodní báby (1. díl ságy z raného středověku)
S. Ebertová: Osudy porodní báby (2. díl ságy)
S. Ebertová: Rozhodnutí porodní báby (3. díl ságy)
Ch. Hachfeldová – Tapukai: Nebe nad Maralal
N. Robertsová: Zahráváš si s ohněm
J. Fieldingová: Až ji uvidíš
S. Brown: Texas. Šťastný Lucky
L. Jackson: Temný safír
D. Steel: Rodinné pouto
V. Javořícká, V. Pittnerová a spol.: Co život dal
T. Keleová – Vasilková: Dva životy
K. Tučková: Žitkovské bohyně

Naučná literatura pro děti a mládež

P. Clarke: Objevuj stromy

Krásná literatura pro děti a mládež

Ch. Paolini: Inheritance (Odkaz Dračích jezdců 4)
A. Lindgrenová: Jižní louka
L. Holthausenová: Příběhy o koních a ponících
T. Brezina: Šíleně divocí andílci 4
L. Rožnovská: Anežka se těší na miminko
J. Žáček, A. Born: Hrůzostrašné pohádky pro malé strašpytlíky

knihovnice

Kulturní kalendář – červenec a srpen 2012

ČERVENEC

4. 7. až 31. 7.	Výstava Lidé festivalu česneku		Muzeum Podhradí Buchlovice	Muzeum Podhradí Buchlovice a městys Buchlovice, tel. 572 595 120
5. 7. až 8. 7.	Růže Karnevalová		Zámek Buchlovice	Zámek Buchlovice Tel. 572 434 240 www.zamek-buchlovice.cz

7. 7. až 8. 7.	Buchlovské kování – setkání a kování mistrů černého řemesla		Hrad Buchlov	HB Collegium, Libuše Mikulová tel. 774 886 205, www.buchlov.info
13. 7.	VLASTA REDL a hosté koncert v rámci BHL	20 h	Amfiteátr Buchlovice	Agentura Vichr, tel. 572 551 851 www.vichr.cz
14. 7.	Turnaj v petanque – TOP 16		Hřiště petanque	PK Stříbrné kule, Alena Horáková www.stribrnkule.ic.cz
19. 7. až 21. 7.	Buchlovské noci s Černou paní – Noční prohlídky		Hrad Buchlov	HB Collegium, Libuše Mikulová tel. 774 886 205, www.buchlov.info
27. 7.	OCEÁN + Nebe koncert v rámci BHL	20 h	Amfiteátr Buchlovice	Agentura Vichr, tel. 572 551 851 www.vichr.cz
28. 7.	X. ročník Festivalu česneku na zámku (a v městečku) Buchlovice	10 až 18 h	Areál parku a náměstí Buchlovice	Folklorní agentura Buchlov Ing. Miloslav Hrdý, 737 649 604, miloslav.hrdy@seznam.cz František Hrňa, 725 754 704, hrnaf@seznam.cz

SRPEN

30. 7. až 10. 8.	Farní tábor		Nové Heřmínovy	Rostislav Kraus, tel. 736 522 849
3. 8.	Bratři EBENOVÉ koncert v rámci BHL	20 h	Amfiteátr Buchlovice	Agentura Vichr, tel. 572 551 851 www.vichr.cz
3. 8. až 3. 10.	Je to dobré? Umění to je brak	17 h	Muzeum Podhradí	Muzeum Podhradí a městys Buchlovice, tel. 572 595 120
4. 8. –	Carmen – Klasika pod hvězdami		Zámek Buchlovice	Zámek Buchlovice tel. 572 434 240 www.zamek-buchlovice.cz
4. 8. až 5. 8.	Chřibský krkavec S country bálem		Louka pod Buchlovem	Bohumil Višenka tel. 603 801 328 b.morrigan@seznam.cz
10. 8.	Marta KUBIŠOVÁ koncert v rámci BHL	20 h	Amfiteátr Buchlovice	Agentura Vichr, tel. 572 551 851 www.vichr.cz
12. 8.	Pout' Nanebevzetí Panny Marie		Kaple sv. Barbory	KDU-ČSL Hrabina František
12. 8.	Poutové odpoledne		Hospůdka u Špalka	Petr Špalek, Tel. 603 530 448 www.hospodauspalka.wz.cz
17. 8.	TŘI SESTRY + Doktor P.P. koncert v rámci BHL	20 h	Amfiteátr Buchlovice	Agentura Vichr, tel. 572 551 851 www.vichr.cz
31. 8.	PROGRES 2 – Dialog s Vesmírem	20 h	Amfiteátr Buchlovice	Agentura Vichr, tel. 572 551 851 www.vichr.cz
Srpen	Tajemství středověku – příhraniční spolupráce – Orava-Buchlov		Hrad Buchlov	HB Collegium, Libuše Mikulová tel. 774 886 205, www.buchlov.info

Ocenění Františka Daňhela

Zastupitelstvo města Uherské Hradiště uděluje každoročně Cenu Vladimíra Boučka za zachování a rozvoj lidové umělecké výroby. Jedním ze tří letošních laureátů tohoto prestižního ocenění se stal i náš spoluobčan, pan František Daňhel. Ocenění za „celoživotní přínos v oboru košíkářství, výchovu dalších generací a popularizaci tradiční lidové výroby v oblasti designu a návrhářství košíkářského sortimentu“ mu bylo uděleno v uherskohradištské redutě 12. června 2012.

Ing. Vladimír Bouček (1901–1985), po němž je cena nazvána, zpracoval novodobé formy péče o tradiční lidovou kulturu a založil jednu z prvních uměleckých dílen v poválečném období.

(foto -bž-)

V druhé polovině června vystavoval v Muzeu Podhradí Buchlovce kvetoucí kaktusy a sukulenty buchlovický pěstitel pan Josef Horňák. Jeho výpěstky si budou moci zakoupit zájemci během prázdninového období u muzea. Zároveň si můžete v muzeu zakoupit i netradiční keramické výrobky střileckého keramika pana Karla Žíly. Vyrábí vysokopálenou kameninu, porcelán pálený dřevem, čajové a jídelní soupravy vytvářené japonskou technikou „raku“. Veškeré informace podají pracovníci Turistického informačního centra Buchlovce.

(foto -bž-)

Informace o vycházejících žácích na ZŠ Buchlovice ve školním roce 2011/2012

Ve školním roce 2011 / 2012 končí na Základní škole v Buchlovicích povinnou školní docházku 30 devátáků. Na střední školy s maturitní zkouškou bylo přijato 26 žáků, 4 žáci si vybrali učební obory.

Tak jako loni i letos absolvovali v dubnu žáci přijímací zkoušky formou SCIO testů z českého jazyka, matematiky a obecných předpokladů. Vycházející žáci si mohli pro další studium na střední škole podat dvě přihlášky. Jejich rozhodování při výběru škol mnohdy nebylo lehké.

Veškeré informace o středních školách získávali žáci a jejich rodiče na internetu pomocí webových stránek každé školy a pomocí výchovného poradce na základní škole. V listopadu bylo na škole pro rodiče devátáků uspořádáno setkání se zástupci vybraných středních škol z Uherského Hradiště, Starého Města, Velehradu a Uherského Brodu. Cílem bylo předat rodičům ucelené informace o studijních oborech na středních školách a učilištích. Rodičům žáků bylo doporučeno využívat také Dnů otevřených dveří, které střední školy nabízely v několika termínech.

Pro zájemce o vzdělávání na příslušné škole byly poskytnuty informace o škole a kritériích přijímacího řízení do 1. ročníku. Aby žáci lépe zvládli zkoušky, měli možnost navštěvovat na některých školách přípravné kurzy nebo si udělat tzv. Zkoušky nanečisto. Rovněž na naší škole mohli žáci využít přípravu ke zkouškám z českého jazyka a matematiky.

I když přijímací zkoušky byly provázeny nervozitou a napětím, většina žáků byla přijata na zvolený studijní obor. Jedenáct žáků bude studovat na gymnáziích na Velehradě a Uherském Hradišti. Další žáci byli přijati na maturitní obory zaměřené na ekologii a životní prostředí, zdravotnictví, obchodní akademii, hotelnictví a cestovní ruch, ekonomiku a podnikání, sociální činnost či předškolní a mimoškolní pedagogiku. Na průmyslových školách v Uherském Hradišti a ve Zlíně budou pokračovat žáci v oborech stavebnictví a elektrotechnika. Z učebních oborů si žáci zvolili automechanik, obráběč kovů a strojní mechanik.

Mgr. Vladimíra Klvaňová
výchovný poradce

Aktuality ze školní družiny

V druhém pololetí školního roku 2011/2012 do školní družiny přišla nová paní vychovatelka, Mgr. Vendula Mikulíková, která nahradila do důchodu odcházející paní vychovatelku Jarmilu Rýškovou.

Během velkých mrazů v únoru, kdy se nedalo s dětmi chodit ven na zasněženou zahradu, uspořádala školní družina turnaj dětí ve stolním fotbale, stolním tenise a v kulečnicku. Zájem o hru měli téměř všichni a sledování napínavých zápasů jsme se bavili celé dva týdny. Nakonec jsme vyhlásili vítěze, kteří se umístili na prvních třech místech, v každé třídě. Někteří byli dokonce tak šikovní, že vyhráli více prvních míst najednou.

Od ledna průběžně vystavujeme ve školní družině suvenýry z cest a kreslíme plakáty k jednotlivým zemím, kterými cestujeme v rámci celoročního projektu „Cestujeme přírodou celého světa“. Mohli jsme se tak seznámit například s výrobky, suvenýry či oblečením typickým pro Francii, Španělsko, Velkou Británii, skandinávské země, Japonsko, Čínu, Indii, Austrálii a další.

V březnu si školní družina uspořádala vlastní tzv. pálení Moreny. Děti z kroužku Šikovné ruce vyrobily velkou Morenu a společně s ostatními ji šly spálit a vhodit do vody poblíž sokolského hřiště. U vody jsme si popovídali o této tradici a naučili jsme se básničku o vynášení zimy ze vsi.

V dubnu se školní družina zúčastnila dvou akcí společných pro družiny z okrsku Uherské Hradiště. První z nich byla literární dramatická a hudebně pohybová přehlídka školních družin v ZŠ Osvětimany. Naše družina vystoupila se scénkou ze školních lavic. Předvedli jsme hodinu českého jazyka s přednášením básniček, hodinu hudební výchovy se zpěvem písně Kozel a hodinu tělocviku, při níž jsme cvičili aerobik. Sklidili jsme velký úspěch! Scénku jsme pak zahráli ještě jednou dětem v naší školní družině. Druhou dubnovou akcí byla účast čtyř žáků 2. třídy na soutěži v dopravních znalostech. Přestože jsme se dopředu pilně připravovali, mezi ostatními družinami z okrsku UH jsme obsadili 5. místo.

Poslední akcí letošního školního roku byl turnaj ve florbalu v ZŠ Zlechov. Chlapci z první až čtvrté třídy, kteří se dobrovolně přihlásili, trénovali po chvilkách na školním hřišti. I tak malý trénink stačil na to, abychom obsadili 3. místo a přivezli do družiny další pohár.

Za chvíli bude konec školního roku, ale školní družina na celé prázdniny neosiř. Druhý prázdninový týden budou její prostory útočištěm pro příměstský tábor spolupřipravený Junákem Buchlovice.

Vychovatelky ŠD

Soutěž koseckých písní 27. května 2012 ovládly Slovenky

Ranní slunce, sekáči a sekáčky v krojích, muzika, zpěv a jarní louky poseté kopretinami v buchlovickém parku, to vše bylo v neděli 27. května svědkem už 17. koseckých písní.

Na půl pátou ráno se do Buchlovic sjelo devětadvacet souborů z Čech, Moravy i Slovenska. Nejdéle cestovaly Šarišské gaviere, Slovenský kosecký spolok a soubor z Horní Nitry, z dědinky Ligéf. Ve dvě hodiny ráno také vyjel Klas z Kralic na Hané a soubor z Dolních Dunajovic.

Chorál zahajovací písně Pri trenčanskej bráně stojí koně vrané se nesl z dolních schodů zámku po celých Buchlovicích. Pak už se všichni odebrali na louky, kde se zpívalo, koštovalo, kuly kosy, pletly věnečky z kopretin a snídalo v trávě nejlepší škvařezinu s kýškou. Tu přivezla na koňském povoze krojovaná děvčata z Folklórního studia.

O půl osmé začala hlavní soutěž o nejlepšího sekáče a sekáčku Slovácka. V mužské kategorii se zúčastnilo 32 sekáčů, místní folkloristy reprezentovali Pavel Šik a Jiří Raštica. Nejlépe se kosou oháněl už poněkolkáté František Šmolík z Plzně, jako druhý a třetí skončili Miroslav Zemanovič ze Zlína a Miroslav Šobr z Prácheňska.

V ženské kategorii se na start postavilo šest statečných žen. Všechna tři vítězství patřila sekáčkám ze Slovenska. První místo si vybojovala Eva Ledecká z Drahovic, s níž sekla i její malá dcerka. Obě si vysloužily velký potlesk od diváků. Druhá a třetí příčka patřila Lee Hnatevičové ze Zaježové (sama si dokonce nakula kosu!) a Katce Uhrovičové z Liptova. Vítězové dostali od pořadatelů demižon vína a keramickou sošku.

Za slunečného počasí a s písničkou na rtech odcházely z parku stovky spokojených návštěvníků. A z úst jednoho z nich zazněl hezký postřeh: „Toto je jedno z nejkrásnějších dopolední v roce.“

Text a foto: Jarmila Vráblová

Neopakovatelná atmosféra pouti na Klimentku

Jednou z největších jarních událostí nejenom příznivců Chřibů bývá každoroční pout' na hoře sv. Klimenta u Osvětman. Té letošní, která se konala 27. května, přálo vlastně vše – počasí i bohatá přízeň pěších poutníků, mezi nimiž se objevili tradičně i někteří Buchlovjané. Neopakovatelnou atmosféru lesní mše obohatily stánky s perníky, klobáskami, pivem a jinými dobrotami. Na své si přišli i návštěvníci nedaleké Nové louky, kde se nabízelo obvyklé občerstvení a panovala výtečná nálada. (foto Bořek Žižlavský)

FESTIVAL ČESNEKU NA ZÁMKU (A V MĚSTEČKU) BUCHLOVICE, XI. ročník

Folklórní agentura Buchlov, Rečtorka 544, 687 08 Buchlovice vyhlašuje výtvarnou soutěž pro základní školy, základní umělecké školy a vůbec pro všechny mladé výtvarníky a výtvarnice se smyslem pro humor (bez omezení technik) na téma

Nadešel česnekový věk!

Tentokrát předkládáme k výzdobě dle Vaší inspirace papírové odnosné tašky o nosnosti 3 – 5 kg česneku.

Soutěž proběhne v období od 1. února do 20. června 2012, informace a sběr výtvarných prací - Ing. Miloslav Hrdý, 737 649 604, Jan Rybář 605 104 511, TIC Buchlovice, „slepé“ tašky jsou k dispozici tamtéž.

**Výstava všech prací proběhne v rámci festivalu
v sobotu 28. července 2012**

Těšíme se na Váš pohled na námi milovanou zeleninu!

Červnová pouť na Barborku

První letošní pouť na Barborku připadla na 3. červen – svátek Svaté Trojice. Z Buchlovic vyjel dokonce třikrát autobus plný poutníků. Spousta z nich ale díky pěknému počasí vyrazila krásnou krajinou pěšky. Díky tomu mohli tito turisté cestou spatřit v lese u potoka černého čápa, na louce objevit dlouho neviděné modré chrpy nebo se vyfotit na louce pod Buchlovem s velkými balíky sena. To je kouzlo našich Chřibů, které vyznával i můj tatka, když říkával: „Na Barborku se musí dvakrát za rok dojít nebo doplazit, i kdyby trakaře padaly.“

O půl jedenácté vyšlo procesí za doprovodu dechovky Buchlovjané z parkoviště na Barborku. Kaple se po příchodu věřících při mši zcela zaplnila. Poté mohli návštěvníci zahnat hlad v několika stáncích s klobásami, pivem a perníkovými srdíčky. Dobrý guláš z kotlíku nabízeli i místní hasiči. K dobré náladě zahrála před kaplí opět dechovka.

Pouť na Barborce patří pro mnoho Buchlovjanů a rodáků z Buchlovic a okolí k nejhezčím zachovaným tradicím, obnoveným po roce 1989.

Text a foto: Jarmila Vráblová

Pouť na Barbořce obrazem

neděle 3. června 2012

První svaté přijímání

Pro 17 dětí, jejich rodiče, kmotry, P. Rudolfa Chmelaře a celou buchlovskou farnost byla neděle 10. června slavnostním dnem. Ve zcela zaplněném kostele sv. Martina proběhlo první svaté přijímání. Během mše zazněly písně kostelního sboru a scholy. (foto ing. Jiří Raštica)

Závěrečný koncert ZUŠ

7. června 2012

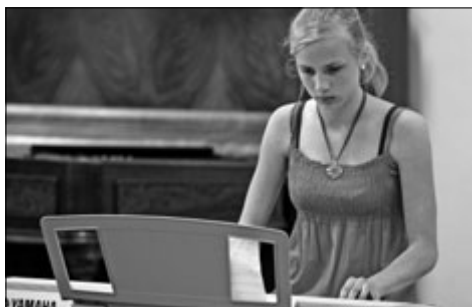

Foto: Pavel Paška

Po stopách Juraja Janošíka aneb z Buchlovic do Horného Hričova

Děti z dětského folklorního souboru Děcka z Buchlovic vyrazily v 6 hodin ráno 18. května 2012 směr Slovensko. V rámci přeshraniční spolupráce s naší partnerskou obcí Horný Hričov jsme se vydali poznávat kraj, lidi a historii našich sousedů.

První zastávka nás čekala v Terchové, kde nás velmi srdečně přivítal pan Ing. Trizuljak, starosta Horného Hričova, spolu s místostarostou obce Terchové. V Muzeu Juraja Janošíka nás seznámili s fakty i legendou, která je s touto osobností spojena. V Janošíkově kolibě nás pak čekalo typické jídlo – šúlance s makem. Potom jsme se již vydali do Janošíkových dier. Zdolali jsme Dolné a Nové diery a děti byly nadšené. Říkaly: „To je naše největší dobrodružství v životě.“

Po příjezdu do Horného Hričova, kde nám poskytli zázemí v místní škole, nás čekalo česko-slovenské sportovní klání, výuka tanců a na závěr diskotéka.

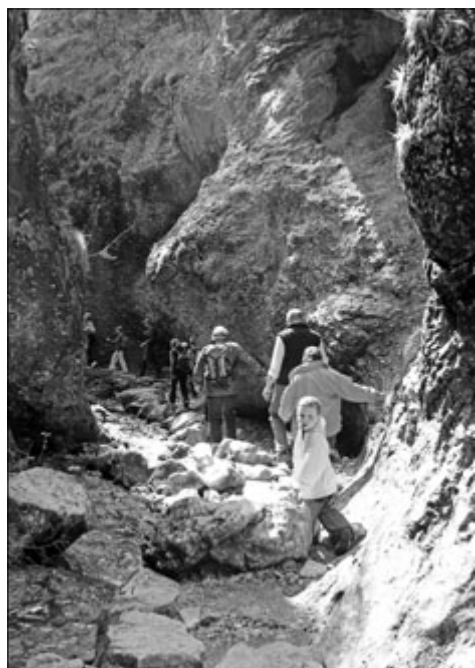
Druhý den jsme navštívili drotářské muzeum v Dlhém Poli, prošli jsme hornohričovskou vodní cestu – která slouží nejen jako protipovodňové opatření, ale také jako oddychové prostředí pro občany. Odpoledne spolu s žáky místní školy a školky jsme vystupovali ke dni matek. Na závěr si všechny děti zatančily tanec československého přátelství (který se naučily den předtím na diskotéce). Rozdali jsme dětem medaile z keramiky a vydali se na cestu domů.

Musím vzpomenout obrovskou vstřícnost všech, které jsme potkali. Kam jsme přijeli, vítal nás představitel obce.

Děkuji také manželům Crlovým, kteří umožnili a byli nápomocni při výrobě dárkových medailí u nich v dílně. Na závěr také děkuji dětem, za jejich taneční projev, disciplínu a spolehlivost. Věřím, že všichni na tyto dva dny budeme dlouho vzpomínat.

Za Děcka z Buchlovic Lenka Rašticová

Úspěch buchlovických dorostenců

Historického úspěchu dosáhlo v letošní sezóně dorostenecké mužstvo TJ Buchlovce, které se stalo suverénním vítězem okresního přeboru, čímž si pro příští sezónu zajistilo účast v přeboru krajském. Pohár pro vítěze našim mladým fotbalistům předal v neděli 17. června 2012 předseda okresního fotbalového svazu pan František Miko, k úspěchu jim poblahopřál také starosta městyse Buchlovce ing. Jiří Černý.

Připravil -vlk-

Hoši děkujem, hoši děkujem!!!

TJ BUCHLOVICE – oddíl dorostu – vítěz okresního přeboru 2011/2012. Na fotografii nahoře zleva: předseda o Jan Hančík, Pavel Novák, Martin Kořínek ml., Jan Řihák, Martin Březina, Pavel Prášilík, René Krystýnek, Jiří M Josef Křiva, dole zleva David Hrkalík, Lukáš Belant, Matyáš Chovanec, David Michálek, Patrik Zábajník, Zdeněk

kresního fotbalového svazu František Miko, členové realizačního týmu Zdeněk Tomešek st. a Renata Křivová, Mikula, starosta městyse Buchlovice ing. Jiří Černý, předseda TJ Buchlovice Martin Kořínek st. a trenér mužstva Tomešek ml. a Pavel Kunc, úplně vepředu Petr Valeš.
Připravil: -vlk-

Muzeum nabídlo prezentaci chráněných území

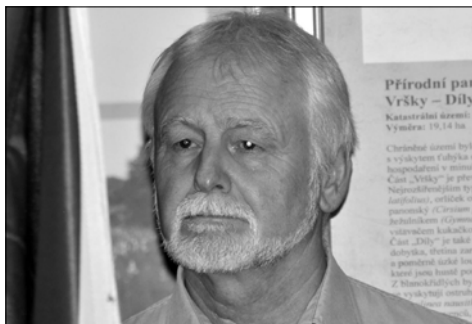

Ve dnech 26. května až 4. července 2012 proběhla v Muzeu Podhradí Buchlovice výstava nazvaná Chráněná území Zlínského kraje. Expozice nabídla fotografie a další materiál dokumentující vybraná chráněná území, z nichž se mnohá nacházejí i v našem nejbližším chřibském okolí (Holý kopec, Barborka, Makovica, Maršava, ...).

Vernisáž výstavy, kterou připravilo Muzeum jihovýchodní Moravy ve Zlíně, uvedli buchlovický radní, revírník ing. Ladislav Karásek a ing. Miloslav Hrdý. Za zlínské muzeum promluvil jeho ředitel PhDr. Antonín Sobek, za autorský kolektiv RNDr. Dušan Trávníček a k dobré pohodě vyhrávala Gajdošská muzika.

Foto Oldřich Stránský

Tupeský džbánček již popáté

V neděli 27. 5. 2012 se v Muzeu keramiky v Tupesích uskutečnil v pořadí již pátý ročník soutěže dětských zpěváků TUPESKÝ DŽBÁNČEK, kterého se letos zúčastnily děti ze základních škol Nedakonice, Polešovice, Buchlovice, Osvětimany, Tupesy, Velehrad a Jalubí. Děti opět soutěžily ve dvou kategoriích (1.–3. třída a 4.–6. třída). Na kvalitu předvedeného výkonu dohlížela sedmičlenná porota a děti ke zpěvu doprovodila, jako každoročně, CM Velehrad s primášem Edou Kubíčkem. Krásný slunečný den tak byl pro tyto děti nezapomenutelným zážitkem, protože mohly zúročit předchozí několikrát nácvičky s CM. Odměnou jim za to byl potlesk velkého publika čítajícího dvě stě návštěvníků.

Peny v podobě džbánek s motivem tupeské růže jsou tedy rozdány nejlepším, diplomy a keramické plakety přiděleny všem a nezbyvá než uvést výčet vítězů:

1. kategorie

1. místo: Pavlína Šedová s písní V tom zeleném háji – ZŠ Buchlovice (3. třída)
2. místo: Magdaléna Žmolíková s písní Až půjdu na trávu – ZŠ Nedakonice (2. třída) a Kateřina Jurnyková s písní A dze idzeš Helenko – ZŠ Buchlovice (3. třída)
3. místo: Jan Tomeček s písní Ja keď sa Janoško – ZŠ Tupesy (2. třída) a Lucie Zemanová s písní

Směje sa mně každý chlapec – ZŠ Tupesy (2. třída)

2. kategorie

1. místo: Helena Štastná s písní Fialenka – ZŠ Nedakonice (5. třída)
2. místo: Patricie Dominiková s písní Proč ten ptáček na tom vršku – ZŠ Tupesy (4. třída) a Dorota Ingrová s písní Zahrajce, hudaci – ZŠ Velehrad (4. třída)
3. místo: Martin Šilhavík s písní Za Moravú třesně sú – ZŠ Osvětimany (4. třída) a Jana Bilíková s písní Nechodívaj k nám, synečku – ZŠ Jalubí (5. třída)

Program nedělního odpoledne zpestřili také samotní pořadatelé, kteří připomněli kromě slovácké písničky a keramiky také špetku toho slováckého žití a předvedli pro všechny návštěvníky krátké scénky ze života slováckého lidu, takže o dobrou náladu nebyla nouze.

V podvečerních hodinách si pak děti mohly domů odnést nejen svá ocenění a upomínkové předměty, ale také již vypálený, vlastnoručně malovaný hrneček, který si již tradičně mohli mezi připravenými hrami vymalovat při sobotní generálce (pod vedením paní Věry a Gabriely Markové).

Petr Kocourek
člen MPS Tupešané
a místostarosta obce Tupesy

Cvičení proti bolestem v zádech

Dnem 30. 5. 2012 byl ukončen půlroční kurz Pilates – cvičení proti bolestem v zádech. Cvičili jsme každou středu v zrcadlovém sále Československého kulturního centra (bývalá škola u kostela). Děkuji všem, kteří vydrželi až do konce, myslím, že všichni cítíme rozdíl, a těším se na viděnou se začátečníky i pokročilými takto:

Kurz Pilates pro pokročilé – cvičení se širokou gumou – **3. 10. 2012–19. 12. 2012** v celkové délce 12 týdnů = 12 hodin v zrcadlovém sále na staré škole a to každou středu od 17.50 hod. do 18.50 hod. Maximální počet účastníků je 16 osob. Přihlášení do kurzu berte jako závazné! Cena kurzu **1 200 Kč** (v ceně guma na cvičení) splatná první hodinu, tj. 3. 10. 2012. Rozpis cvičení 2012: říjen – 3., 10., 17., 24. a 31., listopad – 7., 14., 21. a 26., prosinec – 5., 12., 19.

Kurz Pilates pro začátečníky – **2. 10. 2012–26. 3. 2013** v celkové délce 25 týdnů = 25 hodin v zrcadlovém sále na staré škole. Zahrnuje **Pre pilates – cvičení proti bolestem v zádech a Pilates - nácvik základní sestavy**. Intenzita 1x týdně a to **každé úterý** od 18. 10 hod. do 19.10 hod. Maximální počet účastníků je 16 osob. Přihlášení do kurzu berte jako závazné! Cena kurzu **2 100 Kč**, 1 100 Kč je splatných první hodinu, tj. 2. 10. 2012, doplatek 1.000 Kč pak 29. 1. 2013. Rozpis cvičení 2012/2013: říjen – 2., 9., 16., 23. a 30., listopad – 6., 13., 20. a 27., prosinec – 4., 11. a 18., leden – 8., 15., 22. a 29., únor – 5., 12., 19. a 26., březen – 5., 12., 19. a 26.

Nejdůležitější je chuť pro sebe něco udělat! ...a vytrvat! Informace a přihlášky: info@laznebuchlovice.cz.

Těším se na Vás.

Marcela Šťastná

CENTRUM REGENERACE

masérské, kosmetické vzdělávací centrum

www.laznebuchlovice.cz

Skládání skautského slibu

Ještě než začnou prázdniny, nastal čas udělat z našich dětí světlušky a vlčata. Proto 12. května na junáckých chatkách proběhl slavnostní ceremoniál slibování. Děti nejprve musely prokázat schopnosti, které se za celý rok naučily, jako je znalost uzlů, morseovy abecedy, znalostního testu, rozdělení ohně a postavení přístřešku. V podvečer se pak všichni oblekli do stejnokroje a při slavnostním ohni a odříkávání slibů přišel okamžik, kdy do junáckého oddílu Buchlovice přibýlo pět šikovných světlušek a tři nebojácná vlčata.

Vyšel nový film a kniha o chřibských pověstech

Turistické informační centrum v Buchlovicích nabízí nové hodinové filmové zpracování pověsti vesnic mikroregionu Buchlov, jehož scénář napsal dr. Jiří Jilík, režíroval a natočil ing. Ivan Strítěský, mj. autor předešlého filmu o vesnicích našeho mikroregionu z roku 2007.

V pohádkách a pověstech, nazvaných Z kraje pod Buchlovem, vás provedou herci Slováckého divadla Vladimír Doskočil a Martin Vrtáček. V příbězích, bohatě doplněných ukázkami z chřibské přírody a povídáním se zajímavými lidmi, můžete vidět např. i ochotníky buchlovického divadelního souboru J. K. Tyla, členy Folklorního studia a další. Pověsti vás zavedou na hrad Buchlov a do buchlovického zámku, na zříceninu hradu Cimburka, k někdejšímu smírčímu kříži za Zlechovem, do Břestku, Osvětiman, ke Zlacké studánce za Salašem a v neposlední řadě třeba na tajemstvím opředenou stupavskou Mordýřku.

Součástí kompletu s filmem na DVD je kniha se stejným názvem, opět s množstvím vybraných pověstí z našeho regionu, jejímiž autory jsou dr. Jiří Jilík a Bořek Žižlavský, který ji spolu s některými dalšími fotografy doplnil snímky z míst, kde se pohádky a pověsti odehrávají.

Nakonec je třeba dodat, že jmenovaný komplet s filmem a knihou vydala Místní akční skupina Mikroregionu Buchlov ve spolupráci s Mikroregionem Buchlov a coby projekt Pohádky a pověsti buchlovských hor a Hornolidečska byl spolufinancován Evropskou unií z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova v rámci osy IV Leader Programu rozvoje venkova ČR.

Redakce BZ

Studánka na Klimentku v novém

V našem zpravodaji občas přinášíme zprávy o opravených studánkách v buchlovickém okolí. Ta dnešní patří k významným chřibským pramenům a nachází se v blízkosti kaple sv. Klimenta u Osvětiman. Mnoho let zanedbávaného pramene chutné lesní vody se před krátkým časem ujali osvětimanští přátelé lesa a za financování Lesním družstvem Osvětimany a obcí Osvětimany ji velmi pěkně zrekonstruovali, zastřešili, doplnili příchozím můstkem, dřevěným křížem a dřevěnou sochou sv. Gorazda, následníka sv. Metoděje. Od počátku devadesátých let 20. století, s rozrůstajícími se aktivitami brněnského Společenství sv. Gorazda a druhů – Živé dědictví a Matice svatoklimentské na hoře sv. Klimenta nese studánka jméno Gorazdova, do té doby se jmenovala Zeyerova nebo Klimentský pramen. Zrekonstruovaná studánka byla posvěcena boršickým farářem P. Antonem Kasanem při příležitosti tradiční pouti na Klimentku 27. května 2012. **(foto -bž-)**

**FESTIVAL ČESNEKU NA ZÁMKU
(A V MĚSTEČKU) BUCHLOVICE**

XI. ročník

**„Jakub, Jakub, česnek nakup,
na tvůj svátek, Evžene, těžko už se sežene!“**

**Státní zámek a městečko Buchlovice
sobota 28. července 2012 od 10.00 do 18.00 hodin**

Kdo má dobré osrdí, tomu česnek nesmrdí

Motto :

„Česnekové stroužky v čokoládě? A proč ne! Česnek je zdravý a skvělý na snížení krevního tlaku. Takto naučíte svou rodinu jíst česnek s radostí!“

Angličané tvrdí, a do jisté míry oprávněně, že kdo pojídá česnek, jde sice se zdravím nahoru, ale shazuje se společensky. Ale např. Indové, ti toho nedbají. Klasik hindské poezie Tulsidás už v 16. století dospěl k názoru, že: Kdo má dobré osrdí, tomu česnek nesmrdí. Talmud česnek doporučuje, neboť prý „sytí a zahřívá tělo, obličej po něm září, množí sperma a ničí střevní parazity.“ Milovníci česneku mají mnoho společného: potěšení z pokrmů s jedinečnou ochucovací přísadou a uctívání tradic, jak nejlépe a důmyslně používat česnek při vaření. Všichni milují nezaměnitelnou chuť a vůni skrytou v česnekové hlavičce jako zdroj radosti ze života, potěšení z dobrého jídla, dobrých přátel a dobré pohody. Lidé se při jídle pokrmů s česnekem dokáží zcela uvolnit, panuje pak příjemná atmosféra ... pohostinnost a přátelství dostávají ojedinělou příchut' a vůni – česnekovou! Česneková slavnost má v sobě cosi neopakovatelného, cosi omamného, čeho se nelze nabažit.

Česnek je víc než lahůdka, je to fenomén. Teprve česnek dodává jídlům jasný až spiklenecký charakter. Přivoňte si! Nebesa na zemi! Neexistuje nic, co by nahradilo jedinou hlavičku česneku. Pro gurmány nadešel čas oslavovat česnek! Nadešel česnekový věk... Na světě je nemálo zázraků hodných obdivu. Česnek je takovým zázrakem.

Když začne Festival česneku na zámku, a to bude s největší pravděpodobností v sobotu 28. července 2012 kolem svátku svaté Anny, trefí do Buchlovic každý. Zúčastněme se všichni aktivně či pasivně, duch tohoto festivalu by neměl nikdy pohasnout. Ostatně, nebýt Festivalu česneku, zůstalo by městečko Buchlovice pravděpodobně zcela neznámé. Dokáže si vůbec někdo představit svět bez česneku? Česnek už nic na světě nepřekona! V hlavní roli - pan Česnek!

Volejte pořadatelé

Folklorní agentuře Buchlov

Vyšly audio Zkazky hradu Buchlova

Před krátkým časem vydal uherskohradištský Fonoklub další ze svých zdařilých projektů, kterým je audio kniha – proslulé Zkazky hradu Buchlova autora Aloise Jaška (1900-1953).

Tento archivář, vlastivědný pracovník, publicista a zakladatel bojkovického muzea pracoval na počátku dvacátých let 20. století jako student s archivářem Leopoldem Noppem na Buchlově, kde se seznámil s jeho historií a majiteli. Atmosféra památky ho uchvátila natolik, že se pustil do psaní pověstí. Některé čerpal od starších sběratelů, jiné vytvořil sám. Všechny však obohatil o další zápletky, popis tajuplné krajiny a temných zákoutí.

První díl Zkazek vydal roku 1923. Otevírá je příběh o královně Fritigildě, který následují Rusalka hradní studny, Rytíři Sionu a Hildegarda. Posledně jmenovaná pověst se pyšní nezaměnitelným Jaškovým líčením okolní kouzelné přírody a tajemné svůdnosti lesů. Posudte sami: „Marně by hledalo oko v stínu lesů ves Stupavu, dvůr pod Buchlovem, Staré Hutě se Sigmundovým dvorem, Salaš, Nový

dvůr a samoty mezi Buchlovem, Velehradem a Modrou, pole okolo ostatních vesnic, pohodlných silnic; to vše bylo tehdy pokryto temným, hustým lesem. Idylický klid panoval vůkol v mlčenlivém kraji, ztápícím se v teplém jasu slunečních paprsků a dýšícím opojivou lesní, pryskyřicovou vůní. Nikde ani stopy po hukotu lokomotiv, hvízdotu parních, továrních sirén, čmoudících vysokých komínech, pouze občas rozhlaholilo se šero nekonečných lesů troubením a pokřikem četné lovecké družiny hradních pánů, a v ticho vlahých večerů zaléhal křik lesních tetřevů a bažantů a táhlé vytí vlků. Tehdy nebylo potřeba nemocnic a sanatorií pro moderní, kulturou degenerované, souchotinářské lidstvo, ani pozemkových úřadů k parcelaci a zabírání. Co kouzla, poesie a romantiky skrývaly ty šťastné, zlaté časy..“

Pro velký úspěch prvního dílu vyšlo Jaškovi další pokračování Zkazek. Začíná zeširoka a opět květnatým jazykem Černo paní buchlovskou, po které následuje Čertovo sedlo pod Buchlovem. Po Muzikusi Arklebu Trnavským z Boskovic pokračuje Pověst o lípě nevině ve dvou verzích a poté košatá a jazykově mistrná Pověst o portrétu mnicha v pokoji strašidel. Druhý díl uzavírají příběhy – Pověst o peterswaldském pávu a Sen květnové noci, považovaný za vyznání autora k jeho hradu. Není bez zajímavosti, že Jaškovy Zkazky spatřily světlo světa i ve svém druhém vydání v roce 1992.

Pro úplnost dodejme, že šestihodinový záznam ve formátu mp3 výtečně namluvil herec Slováckého divadla Vladimír Doskočil a zvukově upravil Robert Štěrba. Audioknihu „zkazek“ na CD nosiči si můžete opatřit v buchlovickém turistickém informačním centru nebo na www.fonoklub.cz.

-bž-

Hrad Buchlov – nejnavštěvovanější historická památka

Letošní turistická sezóna je již v plném proudu. Já jsem si uvědomila, že letos je tomu 50 nebo 51 let, kdy jsem poprvé pod „Lípou nevinu“ s trémou a celá roztrěsená stála před svými prvními návštěvníky s výkladem o historii hradu. Protože se v sobotu pracovalo, proto my studenti jsme chodili provádět jen v neděli a pak o prázdninách, kdy si stálí zaměstnanci vybírali dovolenou. Pro mne to byla ohromná a zajímavá zkušenost, pro některé včetně mě průprava na další studium na vysoké škole, ale také na tu dobu malý přivýdělek. Byli jsme velmi dobrá parta, zažili jsme spousty legrace, poznali i mezi návštěvníky zajímavé osobnosti té doby.

Tehdejší správce – kastelán pan Vítězslav Novotný spravoval hrad pečlivě, svědomitě a hlavně přísně. Hrad sloužil jen jako památka k historickému poznávání návštěvníkům, proto na hradě neprobíhaly žádné komerční, či kulturní aktivity a akce. Jedinou výjimkou byl náš nezapomenutelný maturitní večírek. Dnes, aby si hrad na sebe a provoz vydělal, musí současný kastelán se svými zaměstnanci

novými nápaditými a zajímavými programy přilákat co nejvíce návštěvníků.

Nikdy za svého působení na hradě jsem nepotkala ani neviděla pověstnou „Černou paní“. Dokonce ani o prázdninách, kdy jsme na hradě v pohostinských „hraběcích“ pokojích spávali.

Hrad pravidelně navštěvuji, občas si poslechnu vyprávění průvodců o jeho historii, protože každý pro zpestření svého výkladu měl nebo má nějaký ten fígl či zajímavou průpovídku.

„Černou paní“ tu si objednáš v hospodě na parkovišti u pana Špalka, je to výborná káva se šlehačkou a vaječným koňakem.

Do mého památníku mně před lety namaloval hrad Buchlov a napsal tyto verše pan František Veselý, holič.

*Kdybys na kraj světa přišla a celý svět byl tvůj,
Pod Buchlovem kraj zelený je vždy domov tvůj.*

Jako patriotka svého rodného kraje se těmito verši vždy řídím.

Mgr. Eva Hříbová

Černá paní z Buchlova

Pověst o buchlovské černé paní, kterou vám dnes přinášíme, se dodnes vypráví v Kostelanech na Kroměřížsku. Poslal nám ji a podle vyprávění paní učitelky Boženy Palečkové-Malenovské (1928) ji zpracoval tamější sběratel, publicista a dlouholetý člen Expedice Chřibů, pan Jiří Blaha.*

Nejprve je třeba uvést, že Kostelany se rozkládají na severozápadním úpatí pohoří Chřibů, nedaleko od vyhlášeného letoviska Bunč. Byly založeny asi ve 14. století na území patřícím královskému hradu Buchlovu. Zatím nejstarší písemnou zprávu o Kostelanech najdeme v zástavní listině krále Zigmunda z roku 1422, která zaznamenává názvy obcí, patřících k Buchlovu. I tato část Chřibů patřila do působnosti loveckého práva na Buchlově.

V podhradí Buchlova, nedaleko lesa stála malá chaloupka. Bydlela v ní vdova se svojí mladou dcerou Aničkou. Živily se všelijak. Anička byla hodná a pilná. Chodila do lesa pro roští na topení, přinášela odtud také jahody, maliny, houby – zkrátka všechno, co se dalo doma použít. Její matka chodívala zase do nedaleké vesnice pomáhat sedlákům na pole a v hospodářství. Byla pracovitá, tak se pro ni práce vždycky našla. Za to dostávala jídlo a také někdy nějaké peníze.

Na dvorku u chalupy měly několik slepic, v chlívkou kozu s kůzlaty a několik husí, aby bylo peří

pro Aničku na výbavu. Kozu a husy vyháněla Anička do ohrady za domkem, kde rostla pěkná tráva a husám chutnala. Anička často při pastvě sedávala na pařezu a dívala se k Buchlovu. Představovala si, jak to tam asi vypadá. Kolik je tam komnat a jak se tam dámy procházejí v krásných šatech. Jednou, když tak zamyšleně seděla, objevila se před ní krásná paní. Byla velmi bleďá a smutná, oblečená do dlouhých černých šatů a na hlavě měla černý závoj. Anička se moc lekla, ale paní na ni promluvila milým hlasem: „Neboj se, Aničko, já ti neublížím. Bloudím mnoho let buchlovskými lesy, většinou mě lidé nevidí.

Uvidí mě jenom ten, kdo má dobré srdce, nikomu nezávidí a pomáhá ostatním lidem. Já jsem bývala paní na Buchlově a bývala jsem velmi zlá, lakomá, každému jsem ubližovala a kdo se mně znelíbil, nechala jsem ho uvrhnout do hladomorny. Všichni poddaní mne proklínali a nikdo mě neměl rád. Za to mě stihl krutý trest. Po mé smrti mně nebylo dopřáno odpočívat v klidu na hřbitově, ale musím neustále bloudit v okolních lesích a hledat upřímnou dívku, která by mě mohla vysvobodit.“

Anička se při té řeči vzpamatovala z leknutí a hned paní řekla, že by jí chtěla pomoci, ale že neví jak. Paní se usmála a povídá: „Musíš si to, Aničko, dobře rozmyslet. Bude to hodně těžké. Dám ti tři zlaté dukáty. Ty je musíš do jednoho roku rozměnit a utratit jen pro sebe a pro lidi, které máš ráda. Nesmíš ale nikomu dávat peníze, můžeš darovat jen zakoupenou věc. Nesmíš však nikomu říct, kdo ti ty dukáty dal a co s nimi máš udělat. Tak si to dobře rozmysli.“

Anička bez rozmyšlení dukáty od paní vzala, ale v duchu si myslela, že to nebude tak těžké peníze utratit, vždyť doma potřebují tolik věcí - opravit chalupu, přikoupit pole a také by si ráda pořídila nějakou výbavu. Na to se paní náhle ztratila.

Anička matce večer ukázala tři zlaté dukáty a řekla, že je našla v lese, jak hledala houby. Matka spráskla ruce a naříkala, kdo že jim je rozmění, že za jeden dukát je mnoho drobných peněz. A což teprve tři dukáty, to je hotové bohatství. Nechtěla věřit, že je Anička našla a prosila ji, aby řekla pravdu. Anička však trvala na svém a hned se radily, kam půjdou utratit první dukát. Nejdříve šly ke kupci – židovi, ten jim jistě prodá nějaké zboží a zbytek vrátí. Kupec se však zhrozil, když uviděl zlatý dukát a o prodeji nechtěl ani slyšet. Prý by jim musel dát všechno své zboží, jen ať jdou s dukátem k někomu jinému.

Když tedy nepochodily, šly k nejbohatšímu sedlákovi, jestli by jim za ten dukát prodal nějaké obilí a mouku. Ten se také polekal, když uviděl dukát a nechtěl se ho ani dotknout a poslal je pryč. Odešly zase s nepořízenou a vzpomněly si na pana faráře, snad jim pomůže. Ten se také velmi polekal, k jakému bohatství přišly, a musely mu přísahat, že jsou to poctivé peníze a že je nikomu neukradly. Farář pak po dlouhém přemýšlení od nich zlatý dukát vzal a dal jim za něj všechny svoje ušetřené peníze. Obě

spokojeně odešly s radostí, že se jim první dukát podařilo rozměnit.

Tato událost se však velmi rychle roznesla po vesnici. Polovina lidí jim záviděla a druhá polovina je podezřívala, že jsou to nečisté peníze, že mají asi spolkly s peklem a všichni se jim začali vyhýbat. Trvalo velmi dlouho, než peníze utratily. Nejdříve nakoupily panu faráři hodně velkých svíček do kostela. Musely ale začít přemýšlet, jak rozměnit druhý zlatý dukát. Ve vesnici se nemohly na nikoho obrátit, tak odešly do vzdálenějšího města. Tam se však již pověst o chudých ženách, které zázračně zbohatly, také už donesla a všichni je odbývali, že s nečistými penězi nechtějí nic mít. Natrefily však na jednoho lakomého kupce, ten od nich dukát vzal a v duchu počítal, jak je při tom ošidí, neboť ženy nevěděly, kolik mají za zlatý dukát žádat. Vzaly si tedy, co jim kupec dal, a šly domů. Jen se po cestě divily, že těch peněz je mnohem méně, než co jim dal pan farář. Byly rády, že už druhý dukát je rozměněný a přemýšlely, co budou dále kupovat, že vlastně už nic nepotřebují.

Anička si poté začala uvědomovat, že na sebe vzala hodně těžký úkol. Nakoupila tedy hračky, oblečení a pamlsky pro chudé děti, ale nikdo je od ní nevezal, že je koupila za pekelné peníze. Lidé z vesnice se jim vyhýbali, každý před nimi

utíkal. Také její matka jí znovu začala domlouvat, ať prozradí, kde peníze vzala, když dukáty mají utratit a nikdo je nechce.

A čekal ještě třetí dukát, se kterým si už nevěděly rady. Anička byla čím dál smutnější. Špatně spala a často vzpomínala na černou paní, že se ten její úkol asi nedá splnit. Bývala často uplakaná a když zase jednou matka na ni ulehla, že se asi budou muset odstěhovat, tak to Anička nevydržela a všechno jí řekla. Sotva to dopověděla, ozvala se hromová rána, přihnala se silná vichřice a milou Aničku odnesla neznámo kam. Matka leknutím nemohla ani promluvit. Zmizela Anička, zmizel třetí zlatý dukát a zmizely všechny peníze, které ještě měly doma.

Když se matka vzpamatovala, běžela ven, volala na Aničku, ale nikde po ní nebylo ani památky. Zůstala sama v domku a čekala, že se Anička třeba vrátí, ale všechno bylo marné. Chodila po lese, volala Aničku a volala také černou paní z Buchlova, nikoho se však nedovolala. Byla čím dál smutnější a ztrápenější, až ji jednou v lese našel myslivec mrtvou. Zemřela žalem nad osudem své dcery. Z pověsti plyne poučení, že není radno brát na sebe hříchy jiných lidí. A černá paní? Ta prý stále někde bloudí buchlovskými lesy.

Foto Bořek Žižlavský a Jiří Blaha

Z paměti Zuzany Mikulčákové

Letní vzpomínka z mládí

Po první světové válce, byla jsem děvče asi šestnáctileté a mládí je plné síly a odvahy. Nevadivala mně cesta trvající tři hodiny přes hory z Buchlovic do Těšánek za sestrou Růženou, která tam sloužila u sedláka Vochra. Byly právě žně a já jsem byla odmala uvyklá na polní práce, dala jsem se tedy hospodyně zdržet na výpomoc. Všude na statku měli na výpomoc italské zajatce. Léto bylo pěkné, dny horké, a tak není divu, že po celodenní dřině člověk zatoužil po koupeli, zvláště já, která jsem vodu milovala, ale na to nebyl čas, neboť než se poklidil dobytek a umylo nádobí, bylo moc hodin a ráno bylo třeba časně vstávat.

Jednou se ale přece mé touhy vyplnily, protože jsme byli dříve s prací hotovi, a tak Růža navrhla, abychom se šly vykoupat, stejně už byla domluvena s okolními děvčaty. Sešlo se nás u splavu pode mlýnem asi deset. Holky tu jistě nebyly poprvé, uměly po hlavě skákat do vody, já jsem to také chtěla zkusit, ale málem bych se byla utopila, žádná si mne nevsímala, protože nevěděly, že neumím plavat. Ach, to byl požitek, vzpomínala jsem pak každý den a nepřestávala jsem sestru trápit, abychom se šly zase koupat. Ostatní děvčata jít nemohla, a proto Růža nechtěla jít, ale já jsem pořád škemrala a zlobila, čas pobytu v Těšánkách se zkracoval, až sestra povolila.

Humnem jsme vyběhly jak srnky do polí, byl vlhý letní večer, víc už tma jak světlo, chalupy a statky se už ztrácely ve tmě, jenom kostelní věž se rýsovala proti temnému obzoru. Cvrčci koncertovali v trávě a žáby kdesi v bažině. Když jsme přišly ke splavu, nikdo tam nebyl, proto Růža neměla chuť se vysvlékat, ohlíдела se na všechny strany, jakoby cítila nebezpečí. Já ale jsem se chutě vysvlékla a vlezla do vody. Plavky pro nás neexistovaly, koupaly jsme se v „rouše Evině!“. Sotva jsem se trochu umyla, tu Růža, která držela stráž, volala, že „idú zajatci!“ Nechtěla jsem věřit, ale bylo tomu tak! Když jsem se sama přesvědčila, byli už tak blízko – tři či čtyři postavy se rýsovaly proti obloze na hrázi, že na nějaké oblékání už nebylo času, vzala jsem proto jen zástěru a ve spěchu ji uvazovala. Růža vzala ze země moje šaty a upalovala napřed, jak kdyby jí za patama hořelo, já za ní a za mnou temné postavy. Zástěra ve spěchu uvázaná se rozvázala a spadla na zem, zdvihla jsem ji bleskurychle a tak jsem utíkala, jak mne Pán Bůh stvořil. Růža, když se ohlédla, zkoprněla, ale nebylo kdy na dlouhé řeči.

Strach nás popoháněl, aby nás zajatci nedohnali, upalovaly jsme cestou při humnech, až jsme našly humno stařečkově, protože naše bylo ještě dál. Vběhly jsme do prázdného plevníka a tak jsme zajatce zmátly, tam jsem se teprve oblékala.

Že mě zašla chuť na koupání, nemusím ani povídat! Růženka se ale za to pomstila, při příštím koupání, když jsem já tam už nebyla, ztratila mně prstýnek, který jsem jí půjčila a který jsem měla od tetičky Fany, byl aluminiový se sluníčkem – moc jsem ho želela!

Foto: archiv SPHB

24. června uplynulo 70 let od vyhlazení osady Ležáky

Osadu Ležáky tvořilo 8 domků vystavěných kolem mlýna stojícího na říčce Ležák. Osada o 47 obyvatelích, převážně chudých dělníků, pracujících v lomu, a drobných chalupníků, spadala do katastru obcí Miřetice a Louka v okrese Chrudim. Na rozdíl od Lidic, jejichž likvidace neměla s odbojem nic společného, se osada Ležáky provinila tím, že v tamějším mlýně Jindřicha Švandy od poloviny dubna do 17. června 1942 přespával parašutista Jiří Potůček, radiotelegrafista desantu SILVER A, který z blízkého lomu Hluboká radiostanicí LIBUŠE navazoval spojení s exilovým zpravodajským odborem v Londýně.

Po Čurdově zradě a udání byli zatčeni spolupracovníci Alfréda Bartoše, velitele SILVERU A. Příslušníci pardubického gestapa se dostávají na stopu radisty Potůčka a jeho pomocníků, která vede k Ležákům a brutální akce se rozjíždí.

Pro Ležáky osudový den padl na středu 24. června 1942. Ráno vyjela od pardubické služebny gestapa ozbrojená kolona aut. Starostové Louky a Miřetic museli vydat gestapákům policejní přihlášky obyvatel Ležáků, soupisy dobytka a parcelní protokoly. Kolem půl jedné byly Ležáky neprodyšně uzavřeny jednotkami SS (asi 500 mužů) a českým protektorátním četnictvem. Proběhla kontrola policejních přihlášek. Nacisté soustředili obyvatele, většinou dělníky z lomu, u silnice probíhající osadou. Chybějící děti přivezla ze školy eskorta. Před pátou hodinou odpolední Němci odvezli 47 mužů, žen a dětí do pardubického Zámečku. Potom v osadě rabovali a postupně jednotlivá stavení zapalovali. Domy hořely celou noc.

Ještě téhož večera nacisté zavraždili nedaleko Zámečku 34 obyvatel Ležáků, 18 žen a 16 mužů. Všech 13 dětí odvezli ještě v noci z 24. na 25. června do Prahy, poté do internačního tábora v Lodži. Sestry Jarmilu a Marii Štulíkovy uznali za vhodné k poněmčení a předali je pod cizími jmény do německých rodin. Po válce je přivezl do vlasti policejní inspektor Josef Ondráček. Jedenáct ležáckých dětí našlo smrt 25. července 1942 v polském Chelmu.

Od konce října do poloviny prosince 1943 srovnalo zbytky Ležáků definitivně se zemí asi pětasedesát trestanců pracovních táborů. Při likvidačních pracích našel dělník Josef Bezvoda ve dvou konvích pod kamenem domu čp. 13, v němž bydleli Boháčovi a Burešovi, zbraně a peníze. Obyvatel je ukryli tak dobře, že je nacisté nenašli ani při razii před vyhlazením Ležáků 24. června 1942, ani později. Dodnes se věrohodně nezjistilo, odkud pocházely.

Obec nesla svůj název od říčky Ležák. Po válce sice nebyla znovu postavena, ale na místě domů vznikl památník, který od června 2008 spravuje Památník Lidice. Bohužel, Ležáky nejsou tak známé a připomínané jako Lidice, ačkoliv by si to jistě zasloužily. Už jen čistě jako kultivované uctění památky obětí a další připomínku zvěrstev nacismu. A možná také i k posouzení (v souvislosti s těmito skutečnostmi) přiměřenost rozsahu a způsobu medializace událostí u Dobronína či jiných pokusů o podivný výklad historie.

Jan Štokman

Bitva o Stalingrad

Oficiálně se uvádí datum počátku bitvy o Stalingrad 3. září 1942. Fakticky však začala téměř o dva týdny dřív německými leteckými nálety a kobercovým bombardováním Stalingradu.

Počátkem léta 1942 se jižní částí sovětského Ruska hnalo několik armád hitlerovského Německa. Jejich úkolem bylo dobít Stalingrad. Hitler chtěl pokošením města se jménem Stalina dokázat nadřazenost německé moci. Stalin zase neváhal obětovat jakékoliv množství životů k jeho obraně. Bitva o Stalingrad tak byla jednou z nejkrvavějších v historii lidstva a možná nejdůležitější v druhé světové válce.

23. srpna 1942 začalo bombardování Stalingradu, největší na východní frontě. Ve městě žilo tehdy asi 600 tis. obyvatel. V prvním týdnu náletů jich bylo na 40 tis. zabito.

Po náletu začala na Stalingrad útočit pozemní vojska, jedna z tankových divízií dosáhla Volhy na severu města. Situace byla pro Stalingrad velice nepříznivá. Němci se snažili dobýt město za každou cenu. Hitler tím byl doslova posedlý. O Rudé armádě Hitler předpokládal, že se každou chvíli zhroutí. Proti Rusům stála 6. armáda generála Pauluse, s přidruženými tankovými prapory to byla největší formace německé armády (asi tři sta tisíc mužů). Těto armádě čelila sovětská 62. armáda, jejímž velitelem se stal Vasilij Čujkov. Zpočátku měl k dispozici pouze 40 tis. vojáků.

Bombardování a ostřelování z děl, minometů a raket proměnilo město ve změť troskek a rozvalin. Tohoto prostředí dokonale využili Rusové k zamaskování. V troskách vytvořili bunkry, ve sklepích umístili děla, ve vyšších patrech polozbořených domů a všude možně hrozili odstřelovači, ženisté podminovávali přístupové cesty. Bojovalo se o každý byt zničený dům, o každou píď země.

Od září byl Stalingrad, stojící na západním pobřeží Volhy, obklíčen Paulusovou 6. armádou od severního okraje k jižnímu. Hlavní možností, jak do bránícího se města dodávat munici, proviant a posily, byla cesta přes Volhu. Na plavbě zpět lodě braly z města raněné vojáky a vyložily je na východní břeh, kde jich často bez pomoci ležely tisíce.

Úspěch Sovětského Svazu u Stalingradu by patrně nebyl možný bez hrdinského nasazení a obětování prostých ruských vojáků, kteří bojovali za svou rodnou zem a za své rodiny (těžko věřit že za Stalina?). Hitler svým bestiálním chováním (vraždění dětí a žen) v okupovaných územích SSSR probudil nenávist jeho občanů vůči Němcům a potlačil častou averzi Rusů vůči vlastnímu komunistickému režimu. Hitler se však kromě několika strategických chyb dopustil další chyby. Nepovažoval obyčejného ruského nebo slovanského člověka jako rovnocenného, schopného bránit své hodnoty.

19. listopadu 1942 zahájila Rudá armáda, o níž si Hitler myslel, že je vyčerpaná a v rozkladu, na stalingradském frontu mohutnou protiofenzívu (operace Uran). Na západ a na jih od Stalingradu, daleko od týlu Paulusovy 6. armády, uskutečnila dva průlomy ve slabých místech fronty strážných Rumuny. 6. armáda na hrozící nebezpečí nebyla připravena a selhala i při řešení situace. Rusům se podařilo celou 6. armádu obklíčit, vznikl „stalingradský kotlík“, v kterém se nacházelo téměř 290 tisíc německých vojáků. Spojení obklíčených sovětských armád u Kalače na Donu bylo provázeno oslavami, nadešel čas odplaty.

Obklíčená německá 6. armáda dostala od Hitlera rozkaz držet frontu na Volze a neopouštět pozice. Hitler se nechtěl smířit s myšlenkou ústupu od Stalingradu, který by byl v počátku obklíčení proveditelný a mohl by 6. armádu zachránit. Namísto toho uvěřil Göringovu slibu o možnosti vytvořit letecký most a zásobovat 6. armádu ze vzduchu do té doby, než bude obklíčení zvenčí prolomeno tak, aby tato mohla být posílena a schopna dalších operací na Volze, což se ovšem k jejímu stavu nemohlo podařit.

Díky nedostatečnému počtu přepravních letadel, ruským stíhačkám a nepříznivému počasí však letecké zásobování kotle zdaleka nestačilo pokrýt všechny potřeby 6. armády. Jednotkám začala brzy docházet munice, tankům zbývalo palivo jen na pár kilometrů a musely být drasticky sníženy porce jídla pro vojáky. Na obklíčenou armádu ve dne v noci útočily ruské bombardéry, děla, minomety a raketomety. Prolomením obklíčení byl pověřen mimořádně inteligentní polní maršál von Meinstein, který dostal pod velení skupinu armád Don. Proti jižní části obklíčení vyslal tankové jednotky, které měli vytvořit koridor pro únik 6. armády. Německým tankům se podařilo po těžkých bojích postoupit celkem daleko, avšak Rusové přisunuli posily a provedli západně od kotle další ofenzívu, kterou ohrozili skupinu armád Don. Navíc Hitler nechtěl uvězněné Paulusově 6. armádě dát svolení k úniku. Vyhladovělá, promrzlá 6. armáda bez paliva a munice by se beztak z kotle těžko dostávala. Mainstein, který nechtěl jednat v rozporu s Hitlerem stejně tak jako Paulus, nakonec tankové jednotky odvolal. To znamenalo konec 6. armády.

Poté, co Němci odmítli ruské ultimátum na kapitulaci, začali Rusové 10. ledna 1943 s mohutným útokem na obklíčený "kotel". Po obrovské dělostřelecké a raketometné přípravě směrem od západu drtili Němce uzavřené v kotli. Němci, pokud se nevzdali, se ve zmatku postupně stahovali na východ. Spousta lidí vysílením a mrazem zemřelo. Mnoho jednotek zdecimovaných Němců se však velmi statečně bránilo a způsobilo Rudé armádě obrovské ztráty, ruského zajetí se báli jak čert kříže. Zbytky promrzlé a hladové 6. armády se nyní před postupujícími Rusy skryly ve sklepech zničeného města. Německá palebná postavení a bunkry ve městě Rusové ničili tanky a děly a i plamenomety. Ze sklepů byli vojáci vyháněni do zajetí. Mnozí zuřivě bojovali. 31. ledna 1943 ve svém velitelství v centru města kapituloval a byl zajat polní maršál Fridrich Paulus a to i přesto, že Hitler od něj očekával sebevraždu (byl několik dní před tím povýšen na polního maršála, který nikdy do zajetí nepadl). Zbývající německé jednotky kapitulovaly 2. února. Hitler tím byl velice rozladěn, chtěl, aby armáda bojovala do posledního muže. V Rusku propukl spontánní jásot nad vítězstvím. V Kremlu se na oslavu vítězství rozezněly zvony.

Porážka hitlerovského Německa u Stalingradu neznamenal pouze zničení významné vojenské síly protivníka a dobytí ztraceného území. Byl vyvrácen mýtus o německé neporazitelnosti a svět dostal poprvé naději, že bude Hitlerovo tažení v Evropě zastaveno.

Od této chvíle přešel do ofenzívy Sovětský svaz a Německo se začalo bránit. Bitva u Stalingradu nepochybně rozhodla o osudu II. světové války.

Jan Štokman

Pohled z Chabaní

(foto -vlk-)

Buchlov očima malířů

V naší pravidelné rubrice, které občas mění poněkud název, vám dnes přinášíme pohled na hrad Buchlov očima někdejších malířů. Na prvním obrázku z roku 1907 vidíte kresbu tzv. stolu odsouzcenců pod „lípou nevinu“ v podání významného českého malíře Jaroslava Panušky. Dolní obrázek představuje známý pohled na Buchlov v noční záři s táborem kočovných cikánů, jenž krátce před polovinou 19. století namaloval J. Altenkopf. **(-bž-)**

Rčení. Přísloví. Průpovědky – 2. část

*Kdo nic nedělá, nic nepokazí.
Kdo špek jí a slivovicu pije, toho ani pantokem nezabije.
Zakázané ovoce nejvíce chutná.
S poctivostí nejdál dojdeš.
Leptš doma krajíc chleba než v cizině kráva celá.*

*Učeň – mučeň.
Dobří sousedé ploty nepotřebují.
Spíš uživí dobrý otec deset dětí než deset dětí jednoho otce.
Nouze naučila Dalibora housti.
Svatý Kopeček plný tvých oveček.
Kolik řečí umíš, tolikrát jsi člověkem.
Ruka v pravý čas podaná je jistá záchrana.
Osudu neutečeš.*

*Co se má stát, to se stane.
Podáš prst, vezme celou ruku.
Ani kuře zadarmo nehrabe.
Nula od nuly pojde.
Kdo se směje naposled, ten se směje nejlíp.
Nechval dne před večerem.
Talent je půlka úspěchu.
Spěchej pomalu, předejdeš úrazu.*

*Darovanému koni na zuby nehleď.
My o vlku, vlk za dveřmi.
Vlk se zmíní, už je v síni.
Člověk míní, Pán Bůh mění.
Nesudte a nebudete souzeni.
Kam vítr, tam pláště.*

*Čím kdo zachází, tím také schází.
Sejde z očí, sejde z mysli.
Pravá láska hory přenáší.
Láska prochází žaludkem.
Opilí a děti mluví pravdu.*

*Lenost je podšívka hříchu.
Miluj svého bližního jako sebe samého.
Smích je kořením života.
Kdo jinému jámu kopá, sám do ní padá.*

*Lež má krátké nohy.
Nikdy neříkej nikdy.
Půjčivky chodí s pláčem domů.
Kdo se bojí, nesmí do lesa.
Jak se do lesa volá, tak se z lesa ozývá.
Kdo šetří, má za tři.
Líná huba hotově neštěstí.
Je leptš uklouznout nohama než jazykem.
Zítřka je také den.*

*Co můžeš udělati dnes, neodkládej na zítřek.
Veselá mysl půl zdraví.
Kam nechodí slunce, tam chodí lékař.
Milovník (třezalka tečkovaná) od cholery dobrý lék.
Kdo chce psa bít, vždycky si hůl najde.
Ať jsem bit, jak jsem bit, jen když se peru.
Ranní ptáče dál doskáče.
Pozdě bycha honit.*

*Jsem páté kolo u vozu.
Ani vidu ani slechu.
Má plné gatě strachu.
Jde to s ním z kopce.*

*Má jazyk jak břitvu.
Jsi jak spráskaný pes.
Spí jak dudek. Spí jak zabitý.
Třešeš se jak osika.
Su zmrzlá jak husinec.
Máš hroší kůži.*

*Jsi bledý jako stěna.
Chlubí se cizím peřím.
Drž jazyk za zuby.
Blýská se na lepší časy.
Chytl jsem hůsera (bolest v zádech).
Jako by jí z oka vypadl.*

Sepsala Ludmila Dudešková

Z buchlovského deníku Miloslava Hrdého

V zámeckém parku

Za záclonou slunko předjarní
ptákům osušuje noty,
ticho kolem prázdných ještě
korun zní už laskavěji

jehnědy na lískách
jak náušnice krásek se
na dlouhých větvích chvějí
stopy prvních lásek
překročíš

pohled z vyhlídky je zadumaný
jen lehce syrový
Barborka ti lehce mává
Ještě máš v kostech deště
a usednout na lavičku
pod platanem se ti zatím
nechce.

Z procházky zámeckým parkem

Přišel jsem si do parku
pro zklidnění, pro trochu vzduchu do plic,
pro jeden příjemný rým
a odnáším si dva
...vůni tlejícího listí
a omamně působící dým
...v oku pak mozaiku,
kterou nic nepřekoná.

Kříže a Boží muka

...možná kdysi věstily
mordy, rány morové
a různá neštěstí,
však dnes je
rád potkávám
jako dobrá
denní znamení.

(foto Bořek Žižlavský)

Příspěvek k historii česneku

Domovinou česneku by mohla být kirgizská step, mezi řekou Uralem, Aralským jezerem a Tien - Schanem ve střední Asii. Nomádské kmeny ho přinesly do Egypta, Indie a později po obchodních cestách do východní Asie a do Evropy.

Starí Římané nazývali primitivní Egyptany „požirači cibule a česneku, Hebrejci byli podle česneko-vého pachu nazýváni „smraďochy“. Řecký dějepisec Herodot (450 let před Kristem) píše ve svých dějinách o Egyptu o jednom nápisu v Cheopsově pyramidě, že při stavbě této bylo za 20 let vydáno více než (v dnešních měnách) 10 miliónů Euro za ředkve, cibuli a česnek pro pracovníky, kteří ji vystavěli. Česnek neplatil jen za zázračný lék, ale také za prostředek pro získání pocitů fyzické i psychické pohody. Česnek byl tak ceněn, že za 15 liber bylo možno dostat (koupit) zdravého mužského otroka.

V ranném středověku (500 let po Kristu až do 10. století) upadl česnek v nemilost a teprve křížácké výpravy ho přinesly nazpět ze západu Asie do Evropy. Vynalezení knihtisku Johanem Gutenbergem se postaralo v 16. století o rozšíření literatury o medicíně a léčitelství, kde česnek byl doporučován na léčení mnoha nemocí. Výtah z Culpeperrova rostlinopisu (17. století): „Hledání místa, kde roste nejlepší česnek s nejlepšími ozdravujícími vlastnostmi, napadlo někomu, kdo česnek pojídal. Jeho protivný pach tě jistě dovede na správné místo!“ Nikolasem Culpepersem je česnek doporučován k použití – prakticky jako všelék.

V 19. století se bylinková a přírodní léčba, vlivem vědecké orientace medicíny, která se zaměřila na zjišťování příčin nemocí předcházení jim a zdravý životní styl, téměř vytratila. Zájem o rostlinné léčitelství byl opuštěn. Průmyslové technologie medicíny triumfují nad přírodním léčitelstvím ve formě chemoterapie.

Bratr s medvědí sílou

Když procházíte na jaře, někdy koncem dubna či na začátku května, listnatým lesem, může se stát, že vám do nosů vstoupí jemný česnekový odér a brzy skutečně uvidíte tmavozelené listy s okolíkovými květy medvědího česneku, který má skutečně velmi mnoho společného s česnekovými hlávkami.

Jakkoli lesní česnek stál dlouhý čas ve stínu svého slavného už příbuzného, dnes se ví, že jejich složení je prakticky stejné, je prostě velmi podobné. A tak není se co divit, vždyť obě příbuzné rostliny byly v dřívějších dobách používány jako léčivky. Na jedné straně může prolisovaný česnek v jídle velmi chutnat, něko-ho však může dráždit jeho pach a dotyčný člověk jej nemusí snášet. Kdo chce v požitku získat i léčivé výhody, musí brát průvodní jevy v potaz. Je to i skutečnost, že síru obsahující účinné látky v česneku pronikají i nejmenší-

mi póry a odpařují se celým povrchem těla. Medvědí česnek chutná jemněji, než česnek normální, nemá ani proti normálnímu typické výpotky.

Ochrana proti arterioskleróze

Cévní systém je důležitou oblastí působení aromatických bratří. Mohou mnohými cestami působit proti arteriosklerotickým potížím. Zatímco normální česnek působí především ke stabilizaci normálního krevního tlaku, je u medvědího česneku známo, že brzdí enzym, který se podílí na vzniku vysokého krevního tlaku. Léčivé preparáty z medvědího česneku i z normálního česneku jsou doporučovány jako podpůrné při dietě proti zvýšeným hodnotám krevních tuků.

Pomocník při nadýmání

Vedle příznivého působení na cévní systém, působí druhotně regulačně a očištěně při poruchách žaludeční a střevní oblasti. Není proto náhodou, že kuchyně v teplých oblastech používají česnek ve velkém rozsahu. A ještě z jiného hlediska se prokázala aplikace česneku výhodná – dráždí vylučování žluči a ulehčuje trávení.

Všechno tedy mluví pro to, aby oba česneky nebyly používány jen při zdravotních potížích, ale aby byly užívány jako prevence. Aby se tedy předcházelo cévním změnám ve stáří, jsou vhodné jak produkty z čerstvě lisované česnekové šťávy, ale i granulované nebo ve formě tablet. Hromadně by mohly být zahrnuty pod název – tradiční léčivé prostředky k přecházení zavápnění cévních cest.

Recepty, především z medvědího česneku

U uvedených receptů se jedná v převážné míře o staré domácí prostředky, které lze najít v mnoha knihách a spolehlivé účinky nemůže zaručit ani autor knih, ani autor webových stránek. Odpovědnost za neúspěch leží proto jen a jen na vás. Dobré rady spočívají v těch starých knihách, jestliže však budete mít pochybnosti, poradte se svým známým doktorem, který je kompetentní udělat vám lékařskou prohlídku a dobře poradit.

Kapky z medvědího česneku podle Marie Treben – Zdraví z Boží lékárny

Listy nebo cibulky medvědího česneku pokrájte nadrobno. Naplnit nimi volně až po hrdlo tmavou láhev, zalít 38–40% pálenkou, 14 dní nechat stát na slunci nebo blízko sporáku, užívat denně 10–15 kapek s trochou vody. Podle Marie Treben přispívá užívání k výbor-

né paměti, zabraňuje vápnění cév a předchází řadě neduhů.

Víno s medvědí česnekem podle výše uvedeného zdroje

Plnou hrst česnekových listů nebo cibulek jemně nařezat, zalít 250 ml bílého vína, krátce povařit, ocedit, podle chuti osladit medem nebo sirupem, popíjet během dne pomalu po malých doušcích. Podle Marie Treben je to báječný lék pro staré lidi, kteří mají trvalé zahleňování průdušek a s tím spojené obtížné dýchání. Také při plicních potížích a vodnatelnosti lze jen doporučit.

Olej s medvědí česnekem podle knihy „Životní elixíry z Německa“

2 plné hrsti česnekových listů jemně nařezat, naplnit nimi tmavou láhev, zalít olivovým olejem, nechat 3 týdny v tmavém a chladném prostředí louhovat, ocedit, výsledkem je báječný kořeninový olej, který vůni jara přináší i v zimě do našeho nosu

Čistokrevná česneková pasta

2 plné hrsti nasekaných listů medvědího česneku, 1 dcl oleje, 50 g piniových jader, všechny přísady se rozmixují, podle potřeby se přidá olej, kořeninové česnekové pesto, plná hrst posekaných česnekových listů, plná hrst petržele, plná hrst bazalky, 2 dcl olivového oleje lisovaného za studena, 3 stroužky česneku, 3 polévkové lžičky piniových jader, 50 g strouhaného parmezánu. Pasta nebo pesto (bez parmezánu) lze naplnit do malých skleniček 1 cm pod okraj, zalít olivovým olejem lisovaným za studena, dobře uzavřít. Lze uchovat v chladničce cca 2–3 měsíce. Po otevření však rychle zkonzumovat!

Připravil Miloslav Hrdý

Po necelých osmi letech užívání od slavnostního otevření se 24metrová kamenná rozhledna na Brdu, na nejvyšším chřibském vrcholu, před krátkým časem dočkala nových ochranných nátěrů, které prováděli horolezci pod vedením Josefa Sedláčka ze Zdounek. (foto Jiří Blaha)

Fotografii ze setkání bývalých spolužáků ročníku 1947 pořídil Oldřich Stránský

Školní sraz po 30 letech – 26. května 2012

Sobota 26. května patřila nám, co jsme v červnu 1982 opustili školní lavice místní Základní školy. Třídní sraz tehdejší 8. A a 8. B Buchlovjáků i Zlechovjáků jsme nyní svolali na Smraďavku do Lovecké restaurace. Vyrazili jsme pěšky z náměstí a za teplého počasí a příjemného řečnění došli až k lázním. Radost ze shledání obou tříd mělo nakonec 30 spolužáků a spolužaček. Zúčastnil se ho i třídní učitel František Hrnčířík. Dalšími třídními učiteli nám byli Marie Klvaňová, František Klvaňa a Marta Martináková. Ředitelovali tehdy Antonín Kašpárek a Miloslav Tabarka. Ostatní předměty nás vyučovali František Ťuhýček, Josef Malec, Antonín Hank, Jaroslava Ryšková, Alena Bilíková, Libuše Jošková, František Fic, Filoména Kozumplíková, Marie Martináková, Jitka Bartošková, Vladimíra Ryšková, Marie Zapletalová, Ludmila Dohnalová, Marie Rybářová a Dagmar Klimková. Všem těmto kantorům děkuji!

Za celý ročník 1967/1968 Jarmila Vráblová

Setkání po letech – ročník 1974

(foto Oldřich Stránský)

JUBILANTI V ČERVENCI 2012

75 let Emilie Horáková

80 let Marie Ingrová
Anna Mitášová

85 let Marie Hulíková (Domov pro seniory Buchlovice)
Marie Koppová (Domov pro seniory Buchlovice)
Anna Koudová (Domov pro seniory Buchlovice)

JUBILANTI V SRPNU 2012

75 let Božena Faltová (Domov pro seniory Buchlovice)

80 let Ladislav Trávníček

V zámecké sala terreně se 2. června uskutečnilo další letošní vítání nových buchlovických občánek do života. Zleva děti: Jan Kolařík, Jakub Karas a Maxmilián Hnátík. (foto Oldřich Stránský)

BUCHLOVSKÝ ZPRAVODAJ

*Vydává Úřad městyse Buchlovice, tel.: 572 595 120. Vychází měsíčně,
řídí redakční rada, výkonní redaktoři Mgr. Pavla Večeřová, Mgr. Vlastimil Kořínek
a Bořek Žižlavský. Náklad 350 výtisků. Cena 18,- Kč*

Registrační číslo MK ČR E 13102

*Redakční rada si vyhrazuje právo upravovat příspěvky.
Sazba Vít Kučera, tisk HUDEC print, s. r. o., Buchlovice*